

קרוב יותר

יוסי מרק בגלריה שלוש

"There are images I need to complete my own reality" - "יש דימויים שאני זקוק להם להשלמת המציאות שלי" - נרשם בגיר על קיר הסטודיו של יוסי מרק. מלים אלה - הלכות מספר שירים של ג'ים מוריסון, סולנה המיתולוגי של להקת הדלתות - מאירות את הצופן הטמון ביסוד מעשה האמנות: אותו דחף קמאי המבקש קיום במחיצת דימויים חזותיים; אותה תכיפות של חדירה מבעד לפני השטח של המציאות הגשמית, המעניקה משמעות ומשקל להוויה ומניעה את יצירתו של מרק. דימויו השקטים של מרק נרקמים דרך שכבות שונות של מציאות: זו הנראית לעין, זו של הלך הרוח הרוחש בין הדמויות (בעיקר נשים צעירות או כאלה שסימני הזמן ניכרים בבשרן), וזו של השפה הנחשפת במהלכי הנחתה על הבד. אל אלה מותכים נתזים של הוויית עבר רחוקה, רסיסי איקונות מצויר הרנסנס. מרק בוחר בדמויות מן המעגל האישי המופר, הקרוב ביותר. השאייה הממושכת במחיצתן מאפשרת לו לקלוט רגעים חשופים של שפת גוף ומבט. מזקקת קרינה רגשית נדירה, שהישות והמהות נטמעות בה כמו היו מקשה אחת. מתוות, סימני מדידה, תמרורי גבול של כתם וצורה, מבצבצים מבעד לשכבות שקופות-למחצה כשלבי עבודה הנגלים לעין הצופה. מרק עוגן בצמתים של התהוות, אינו מסתיר את פיגומי התוצר בטרם הגיע לכלל גמר.

מנכח מהלכים של הבנייה וצבירה בחיפוש אחר התמצית שבגוף המראית, הדימוי. מהלכים המשלבים תוכן ושפה, שתכליתם לשתף את "הראייה עם הנראה, את ההופעה עם ההווה", חורגים מן הציור ה"ריאליסטי" הנפוץ, החוקר את קליפת פני השטח. יוסי מרק תר אחר האינטימיות, לאו-דווקא זו המציגה את הגוף במלוא תפארתו - אך גם לא זו העוסקת בעור הזרוע בנגעי הזמן. אין כאן ארוטיות מופגנת או הערצת הגופניות לשמה, אלא בחינה אנליטית וקרה המזקקת רגש חס ביד אמונה. האינטימיות נרקמת בחוטים דקים וכמוסים, במחוות של קרבה גופנית ומנטלית שבין הדמויות לבין עצמן ובינן לבין זולתן. במדונה וילד (2010), ילד חוסה על כתף אמו במצג שכמו מבקש מתיקות טבעית - אלא שדמות האם מבוגרת כסבתא שתובנות החיים חקוקות בפניה הקמוטות, כארכיטיפ של חמלה מגוננת. גם הילד בהיר השיער, שמוצץ לבן בפיו, רומז לבן הנוצרי - אך מבטו, חף מסימני תום ואמון, מעיד על פיכחון לנוכח המציאות. קו הפרדה לבן אופקי חותך את הציור, כמו יוצר הבחנה בין מטה ומעלה, בין ארציות לשמימיות. השמים של מרק אינם רקועים בצבעי כחול וזהב רנסנסיים; הם נותרים אטומים, אפלוליים, מנתצים כל מחשבה על אחדות. הספק מכרסם.

אוצרת: דרורית גור אריה

